

Strony

Strona skarżąca: RS

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasada niezawisłości sędziowskiej ustanowiona w art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 2 TUE i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak art. 148 ust. 2 konstytucji Rumunii w wykładni dokonanej przez Curtea Constituțională (trybunał konstytucyjny) w orzeczeniu nr 390/2021, zgodnie z którym sądy krajowe nie są uprawnione do badania zgodności przepisu krajowego, uznanego za zgodny z konstytucją na mocy orzeczenia Curtea Constituțională, z przepisami prawa Unii Europejskiej?
- 2) Czy zasada niezawisłości sędziowskiej ustanowiona w art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 2 TUE i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak art. 99 lit. §) rumuńskiej ustawy nr 303/2004 o statusie sędziów i prokuratorów, który umożliwia wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i nałożenie kary dyscyplinarnej na sędziego za niewykonanie orzeczenia Curtea Constituțională (trybunału konstytucyjnego), w przypadku gdy sędzia ten ma uznać pierwszeństwo stosowania prawa Unii Europejskiej względem uzasadnienia orzeczenia Curtea Constituțională, a zatem przepisu krajowego, który pozbawia tego sędziego uprawnienia do zastosowania wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE), któremu przyznaje pierwszeństwo?
- 3) Czy zasada niezawisłości sędziowskiej ustanowiona w art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 2 TUE i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie krajowym praktykom sądowym zabraniającym sędziemu, pod groźbą konsekwencji dyscyplinarnych, stosowania orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w postępowaniu karnym, obejmującym spór dotyczący rozsądnego czasu trwania postępowania karnego, który został uregulowany w art. 488¹ rumuńskiego kodeksu postępowania karnego?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 16 lipca 2021 r. – Liberty Lines SpA / Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti**

(Sprawa C-437/21)

(2021/C 391/17)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Liberty Lines SpA

Druga strona postępowania: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Pytanie prejudycjalne

Czy przepis taki jak art. 47 ust. 11a decreto legge (dekretu z mocą ustawy) nr 50 z dnia 24 kwietnia 2017 r., przekształconego w ustawę nr 96 z dnia 21 czerwca 2017 r., który:

- zrównuje lub co najmniej zezwala na zrównanie w drodze ustawy szybkiego pasażerskiego transportu morskiego między portem w Mesynie a portem w Reggio Calabria z transportem kolejowym drogą morską między półwyspem a Sycylią, o którym mowa w art. 2 lit. e) decreto del Ministero dei trasporti e della navigazione (dekretu ministra transportu i żeglugi) nr 138 T z dnia 31 października 2000 r.;
- wprowadza lub wydaje się, że może wprowadzać zastrzeżenie na rzecz Rete ferroviaria italiana S.p.a. usługi połączenia kolejowego drogą morską, również przy użyciu szybkich statków, między Sycylią a półwyspem,

jest sprzeczny z prawem [Unii], a w szczególności z zasadami swobody przepływu usług i maksymalnego otwarcia na konkurencję w zakresie zamówień publicznych na usługi?
